

Pienākums slēgt līgumus rada nepamatotu, kā arī nesamērīgu šķērslī salīdzinājumā ar izvirzīto mērķi. Būtībā "izņēmums sabiedriskās kārtības nodrošināšanai var pastāvēt tikai tad, ja kāda no sabiedrības pamatinteresēm ir pakļauta patiesiem un pietiekoši nopietniem draudiem", un "izņēmumam sabiedriskās kārtības nodrošināšanai, līdzīgi kā jebkurš cits izņēmums no līguma pamatprincipiem, jāinterpretē sašaurināti" (Tiesas 1999. gada 19. janvāra spriedums lietā C-348/96, *Recueil*, I-11 lpp., 21. un 23. punkts).

Turklāt izskatās, ka šāds ierobežojums ir vērst uz tāda mērķa sasniegšanu, kas bija par pamatu tādām vispārējam mērķim slēgt līgumu, kas ierobežo izveidi un darbību specializētās nozarēs tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuri varētu daudz piemērotākā veidā apmierināt un efektīvi nodrošināt savu patērētāju vajadzības atbilstoši iegūtajai specializācijai.

Visbeidzot, šāds ierobežojums pārsniedz sabiedriskās kārtības vai patērētāju tiesību nodrošināšanas mērķa sasniegšanai vajadzīgo, skatoties gan no ģeogrāfiskā viedokļa, jo problēmas, kas saistās ar sabiedrisko kārtību, atbilstoši minētās Itālijas iestādes uzskatiem, valsts teritorijā pastāv vienīgi "ģeogrāfiski noteiktā teritorijā", gan skatoties pēc būtības, jo apdrošināšanas uzņēmumiem, kuri veic darbības Itālijā, jāapdrošina jebkuru īpašnieku vai autovadītāju, neatkarīgi no minētā īpašnieka vai vadītāja riska pakāpes, kas tam piemīt saistībā ar civiltālbildību par zaudējumiem, kas tiek radīti trešām personām.

(¹) OV L 228, 1. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 21. decembrī ierosinājusi Athinaiki Techniki AE par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 26. septembra rīkojumu lietā T-94/05 Athinaiki Techniki AE pret Komisiju

(Lieta C-521/06 P)

(2007/C 42/26)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Athinaiki Techniki AE (pārstāvis — S. A. Pappas, jurists)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Kopienu Komisija, Athens Resort Casino AE Symmetochon

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto rīkojumu;

- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savu apelāciju pamatojot izvirza vienu vienīgu pamatu, kas saistīts ar kļūdu, ko, kā apgalvots, pieļāvusi Pirmās instances tiesa, juridiski novērtējot vēstuli, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzējas sūdzība. Pirmkārt, Komisijas lēmums izbeigt lietu acīmredzami ir galīgs no lietas materiālu viedokļa; otrkārt, no konteksta, kādā Komisija to izlēma, viennozīmīgi izriet, ka tā bija netieši pieņēmusi motivētu lēmumu par valsts atbalstu, kas bija sūdzības priekšmets, novērtējumu. Tā rezultātā Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu no tiesību viedokļa, nolemjot, ka apstrīdētā vēstule nevar būt prasības priekšmets un noraidot prasību kā nepieņemamu.

Prasība, kas celta 2006. gada 22. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti

(Lieta C-522/06)

(2007/C 42/27)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro, B. Stromsky)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenosakot minimālās kvalifikācijas prasības, kas nepieciešamas attiecīgajam personālam, kurš nodarbojas ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulas (EK) Nr. 2037/2000 par vielām, kas noārda ozona slāni (¹), 16. panta 5. punktā reglamentēto vielu rekuperāciju, pārstrādi, reģenerāciju un iznīcināšanu, un attiecībā uz Valonijas reģionu neveicot preventīvus pasākumus, lai novērstu un līdz minimumam samazinātu reglamentēto vielu noplūdes, un neveicot ikgada pārbaudes, lai noteiktu, vai saskaņā ar šīs pašas regulas 17. panta 1. punktu pastāv noplūdes, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs regulas 16. panta 5. punkts un 17. panta 1. punkts;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.